

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

judcători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Bațura Raisa, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 25 iunie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Grosu Andrei Ion, născut la 21.11.1980, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Aeroportului, nr.13.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 03.04.2013 – 23.05.2013*

2. *Instanța de apel: 04.06.2013 – 25.06.2013*

3. *Instanța de recurs: 16.10.2013 – 18.12.2013.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 23 mai 2013, cauza penală de învinuirea lui Grosu A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) CP a fost încetată și liberat de răspunderea penală cu atragerea la răspunderea contravențională, aplicându-i amendă în mărime de 50 (cincizeci) unități convenționale, ce constituie suma de 1000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la data de 13.03.2013 aproximativ la orele 14.00 Grosu A., aflându-se la domiciliul său, în s. Floreni, r-1 Anenii Noi, urmărind scopul intimidării și aplicării violenței fizice, suferinței psihice și prejudiciului moral în privința soției sale Grosu N. și întru demonstrarea supremației sale fizice, în timpul certii, s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa acesteia și i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii pe diverse părți ale corpului, cauzându-I leziuni corporale neînsemnate și suferințe psihice.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Anenii Noi, Roșior E., solicitînd casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Grosu A. să fie recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1) CP și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocînd că, pedeapsa stabilită inculpatului cu aplicarea art.55 CP este prea blîndă și nu corespunde gravității faptei imputate și circumstanțele cazului. Consideră că, instanța incorect la eliberat pe inculpat de răspunderea penală cu tragerea la răspunderea contravențională, deoarece nu a ținut cont de atitudinea inculpatului față de consecințele comiterii infracțiunii, care nu și-a recunoscut vina în cele imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 25 iunie 2013, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, menținută sentința judecătoreii Anenii Noi din 23 mai 2013.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, obiectiv a analizat cumulul de probe prin prisma art.101 CPP, just concluzionînd vinovăția inculpatului Grosu A. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1) CP și la stabilirea pedepsei a ținut cont de principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale în corespundere cu prevederile art.7,61,75,76 CP, de faptul că, inculpatul pentru prima dată a săvîrșit o infracțiune ușoară, se căiește sincer de cele comise, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar partea vătămată nu are pretenții față de inculpat, deoarece s-au împăcat.

Instanța de apel a conchis că, corect au fost aplicate prevederile art.55 CP la stabilirea pedepsei inculpatului, deoarece nu există temeuri rezonabile pentru aplicarea unei pedepse mai aspre sub formă închisoare.

6. Decizia instanței de apel este atacată de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Bațura R., solicitînd casarea integrală a acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată, invocînd că, instanța de fond și cea de apel incorect i-au stabilit pedeapsa inculpatului Grosu A., aplicînd prevederile art.55 CP, întrucît inculpatul a recunoscut vina parțial, iar în timpul urmăririi penale în general a negat săvîrșirea faptei, nu a conștientizat caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, nu și-a făcut concluziile necesare. Consideră că, poate fi corijat doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

Menționează faptul că, instanța de apel la adoptarea deciziei sale nu a îndeplinit prevederile art.417 alin.(1) pct.8) CPP, deoarece decizia nu cuprinde temeiurile de drept și de fapt, care au dus la respingerea apelului, precum și, motivele adoptării acestei soluții.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) CPP, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă în recursul său temeiurile prevăzute de pct.6) alin.(1) art.427 - „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii*” și pct.10) - „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*”

Colegiul penal constată că, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în cererea de apel, fiind menținută hotărîrea instanței de fond ca legală și întemeiată, care corect a calificat acțiunile lui Grosu A. în baza art. 201¹ alin.(1) CP, și luînd în considerație circumstanțele cauzei a aplicat prevederile art.55 CP, liberîndu-l de răspunderea penală cu atragerea la răspunderea contravențională.

Soluția s-a motivat cu trimitere la art. 55 CP, normă din Partea generală, care stipulează că, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Conform alin.(2) persoanelor liberate de răspundere penală în conformitate cu alin.(1) li se pot aplica următoarele sancțiuni contravenționale:

- a) amendă în mărime de pînă la 150 unități convenționale;
- b) arest contravențional de pînă la 30 de zile.

Potrivit prevederilor art.75 CP, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite precum de Partea generală așa și de Partea specială a Codului penal, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană individual. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa amenda contravențională, aplicată inculpatului este echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 CP, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În speța dată, la stabilirea pedepsei inculpatului Grosu A. s-a ținut cont de faptul că, inculpatul pentru prima dată a săvârșit o infracțiune ușoară, și-a recunoscut vina, partea vătămată nu are pretenții față de inculpat, deoarece s-au împăcat.

Instanța de recurs concluzionează că, instanța de fond corect a respins cererea inculpatului privind încetarea procesului penal pe motivul împăcării părților, deoarece contravine prevederilor art.109 CP, deoarece infracțiunea săvârșită de Grosu A. nu este prevăzută de capitolele II-VI din Partea specială a Codului Penal RM, însă s-a luat în considerație cererea părții vătămate, prin care a solicitat încetarea procesului penal, deoarece s-a împăcat cu soțul ei, Grosu A., care la rîndul său, a recunoscut vina, s-a căit sincer, fiind aplicate prevederile art.55 CP.

Potrivit art.16 CP infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin.(1) CP se califică în categoria celor ușoare, pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv.

Instanța de recurs reține că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.6),10) CPP, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 CPP, de aceea recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 456, art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Bațura Raisa, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 25 iunie 2013, în cauza penală privindu-l pe **Grosu Andrei Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 15 ianuarie 2014.

Președinte: semnătura Constantin Gurschi

Judecători: semnătura Constantin Alerguș

semnătura Andrei Harghel

Copia corespunde originalului

Președinte de ședință Constantin Gurschi